

**Folketingets Social- og Indenrigsudvalg
Udvalgssekretariatet**

Linda.Johansen@ft.dk
Charlotte.Meibom@ft.dk
Katinka.Villemoes@ft.dk

Taastrup, den 28. august 2019

**Behov for løsning for mennesker med indgribende handicap og
overvågningsbehov**

Dansk Handicap Forbund retter henvendelse, idet vi på fjerde år står med et stort uløst problem i forhold til den manglende overvågningshjemmel på § 95, hvor den velkendte højesteretsdom samt Ankestyrelsesafgørelse 63-15 fastslår, at der ikke, som det tidligere var praksis, kan ydes hjælp efter § 95 til overvågning.

Skiftende ministre har udtrykt forståelse for problemet, men har ikke villet finde en løsning. Konsekvensen har lige siden været, at gruppen af borgere med de allermest indgribende handicap – mennesker, som er dybt afhængige af andres hjælp, får frataget størstedelen af deres personlige hjælp, hvilket i en række tilfælde medfører livsfare. Eneste alternativ for denne gruppe er anbringelse væk fra familien på enten døgntilbud eller plejehjem. Typisk ender det med, at de pårørende påtager sig denne meget krævende opgave på frivillig basis – en uholdbar, uværdig og opslidende situation for alle parter, som samtidig er udtryk for en forskelsbehandling af de hårdest ramte, som ikke kan være arbejdsledere på en BPA-ordning efter § 96 og derfor henvises til utilstrækkelig hjælp på § 95, hvor en nærtstående kan varetage arbejdslederrollen.

Problemet udgør et alvorligt for to grupper – dels blandt unge med indgribende handicap og kognitive udfordringer, som har fuld pasning, men som ved 18 års fødselsdagen overgår til en stærkt formindsket hjælpepakke. Der er tale om unge, for hvem det er helt afgørende at kunne fortsætte en tryk tilværelse med deres forældre i eget hjem, så længe det er hensigtsmæssigt.

Den anden gruppe, som vi i Dansk Handicap Forbund oplever et stort pres på, er voksengruppen, som befinder sig midt i livet. Det ses blandt andet ved, at vi p.t. håndterer en håndfuld sager, hvor voksne med indgribende handicap har fået skåret mere end halvdelen af deres hjælp – med henvisning til dommen og afgørelsen fra 2015. Det er altså ikke alene et problem ved overgang til voksen-tilværelsen, men i lige så høj grad et problem for mennesker, som rammes af indgribende funktionsnedsættelser midt i livet. Det kan være en følge af progredierende sygdomsforløb, senerhvervede hjerneskader eller ulykker. En

stor gruppe rammes af kognitive udfordringer i en grad, så det fortsat er muligt at fortsætte et godt liv i eget hjem, men hvor der er udfordringer, som gør, at de ikke kan være arbejdsleder og dermed komme i betragtning til en BPA efter § 96, hvori der er en klar overvågningshjemmel.

Denne gruppe er, ligesom ungegruppen, kendetegnet ved, at nærtstående har påtaget sig opgaven som arbejdsleder. I nogle tilfælde er der tale om en ægtefælle og i andre tilfælde voksne børn, som træder til og sikrer, at ordningen kan køre. Man har i denne type sager et overvågningsbehov, som eksempelvis følger af: Overvågnings- / hjælpebehov i forbindelse med maske, fx søvnapnø, som *ikke* er bevilget gennem respirationscentret (og dermed ikke giver adgang til respirationshjælper). Det kan også være livstruende risiko for fejlsynkning, opkasttendens kombineret med indgribende fysiske handicap og akut behov for anfaldsbrydende hjælp m.v. Disse er alle behov, som loven ikke giver lov-hjemmel til, og som derfor, som følge af højesteretsdommen, skæres væk. Herefter står borgeren alene tilbage med begrænset udmålt personlig og praktisk hjælp, hvorefter opgaverne må løses frivilligt af de pårørende. Alternativet er typisk en plejehjemsplads, hvilket absolut ikke er den rette og værdige løsning for mennesker i 40-70 årsalderen, som har et ønske om at fortsætte en tilværelse i eget hjem med ægtefællen eller støttet af voksne børn.

Dansk Handicap Forbund vil opfordre Social- og Indenrigsudvalget til at arbejde for, at der hurtigst muligt findes en løsning for disse mennesker, da situationen for de berørte er desperat.

Vi står naturligvis til disposition for uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Susanne Olsen
landsformand